

Sygn. akt II CSK 545/10

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski
(przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Wojciech Katner
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Piotra M. i Jacka Z.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2011 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 czerwca 2010 r.,

1. uchyła zaskarżony wyrok i oddala apelację;
2. zasądza od powoda Piotra M. na rzecz pozwanej zwrot kosztów postępowania przed Sądami pierwszej i drugiej instancji oraz kosztów postępowania kasacyjnego, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Okręgowym.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 22 stycznia 2010 r. oddalił powództwo Piotra M. i Jacka Z. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej /.../ o uchylenie protokołu końcowego z wyboru do rady nadzorczej z dnia 30 czerwca 2009 r. potraktowanego jako uchwała walnego zgromadzenia.

Sąd Okręgowy ustalił, że w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 czerwca 2009 r. odbywało się walne zgromadzenie Spółdzielni podzielone na 15 części, podczas którego dokonywano wyboru członków rady nadzorczej. Spółdzielnia zawiadomiła członków o miejscu i czasie zgromadzenia, wskazując jednocześnie porządek obrad. Powodowie uczestniczyli jako członkowie w VII części zgromadzenia, które odbywało się w dniu 10 czerwca 2009 r. W dniu 30 czerwca 2009 r. obradowała ostatnia, XV część zgromadzenia, w czasie której utworzono protokół końcowy wyborów do rady nadzorczej. Protokół został podpisany przez przewodniczącego i sekretarza zebrania oraz protokolanta. Powodowie nie zostali wybrani do rady nadzorczej.

Sąd Okręgowy przyjął, że protokół końcowy z wyborów do rady nadzorczej spełnia wymagania uchwały walnego zgromadzenia. Wymienia członków Spółdzielni, którzy zostali wybrani do rady nadzorczej przez wszystkie części walnego zgromadzenia, oraz liczbę uzyskanych przez te osoby głosów. Protokół stanowi podsumowanie wyników głosowania oraz został podpisany przez przewodniczącego, sekretarza i protokolanta. Sąd Okręgowy uznał, że walne zgromadzenie zostało prawidłowo zwołane przez zarząd, w czasie zaś jego obrad nie doszło do nieprawidłowości, które miałyby wpływ na treść zaskarżonej uchwały.

Powód Piotr M. wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 23 czerwca 2010 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił uchwałę walnego Zgromadzenia Spółdzielni z dnia 30 czerwca 2009 r. oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Apelacyjny podkreślił, że, zgodnie z § 20 ust. 3 statutu Spółdzielni, do rady nadzorczej wchodzi kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę oddanych głosów. Regulamin rady nadzorczej przewiduje, że z każdego osiedla

może być wybranych nie więcej niż pięciu członków, w tym po jednym członku z każdej części walnego zgromadzenia. W skład rady nadzorczej mogły zatem wejść osoby, uzyskujące mniejszą liczbę głosów od tych kandydatów, którzy w głosowaniu w poszczególnych częściach zgromadzenia uzyskali większą liczbę głosów. Powodowie uzyskali zaś większą liczbę głosów niż dwaj członkowie wybranej rady nadzorczej. Dlatego należy, zdaniem Sądu Apelacyjnego, przesądzić, czy regulamin został uchwalony z zachowaniem zasad przewidzianych w art. 8³ ust. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1166 ze zm.; dalej „u.s.m.”). Nie ulega wątpliwości, że przewidziane w porządku obrad walnego zgromadzenia Spółdzielni z dnia 27 czerwca 2009 r. (część XV) zatwierdzenie regulaminu rady nadzorczej zostało zdjęte z porządku, zatem zatwierdzenie regulaminu nie było poddane pod głosowanie, chociaż w protokole z walnego zgromadzenia została odnotowana uchwała zatwierdzająca regulamin. W ocenie Sądu Apelacyjnego, niepoddanie uchwały w przedmiocie zatwierdzenia regulaminu rady nadzorczej pod głosowanie przez wszystkie części walnego zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni powoduje, że nie można mówić o istnieniu tej uchwały. Nieistnienie uchwały zatwierdzającej regulamin powodowało zaś, że głosowanie nad kandydatami na członków rady nadzorczej odbyło się w sposób nieuwzględniający przewidzianej w statucie zasady, że członkami rady zostają osoby uzyskujące największą liczbę głosów. W konsekwencji nieważny jest protokół końcowy z wyborów do rady nadzorczej potraktowany jako uchwała walnego zgromadzenia.

Pozwana w skardze kasacyjnej zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 8³ ust. 9 u.s.m. i art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie oraz przepisów postępowania, mianowicie art. 385 i art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wymaga rozważenia, czy podzielone na części walne zgromadzenie Spółdzielni podjęło uchwałę w sprawie regulaminu rady nadzorczej w sytuacji, gdy na posiedzeniu ostatniej (XV) części zatwierdzenie regulaminu rady nadzorczej zostało zdjęte z porządku obrad. Zagadnienie to powstaje na tle

wykładni art. 8³ ust. 9 zdanie 1 u.s.m., zgodnie z którym uchwałę uważa się za podjętą, jeżeli była poddana pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia, a za uchwałą opowiedziała się wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu.

Przedstawione zagadnienie zostało rozstrzygnięte w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2011 r., III CZP 111/10 (dotychczas niepubl.), według której „Poddaniem uchwały pod głosowanie wszystkich części walnego zgromadzenia - w rozumieniu art. 8³ ust. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) – jest objęcie jej projektu porządkiem obrad walnego zgromadzenia.”. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tej uchwały wyjaśnił, że określona część walnego zgromadzenia nie może zmienić ustalonego porządku obrad, w szczególności nie może „zdyć” z porządku obrad oznaczonej sprawy. W sytuacji zaś, gdyby do tego doszło, oznacza to, że wspomniana część walnego zgromadzenia nie wzięła udziału w głosowaniu w danej sprawie. Uchwała jest wtedy podjęta, gdy opowiedziała się za nią wymagana w ustawie lub statucie większość ogólnej liczby członków uczestniczących w walnym zgromadzeniu, a więc w pozostałych jego częściach.

Wobec trafności podniesionego w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 8³ ust. 9 u.s.m. zbędne stało się rozważanie zasadności zarzutu naruszenia art. 5 k.c.

Zgodnie z jednolitym orzecnictwem Sądu Najwyższego, art. 385 k.p.c. nie może stanowić samodzielnej podstawy służącej do formułowania w skardze kasacyjnej zarzutów naruszenia przepisów postępowania. Podniesienie zaś w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.